

תלמודו בידו

דף לו עמוד ב

א כתב כל נכסיו לבנו "מהיום ולאחר מיתה", מה הדין אם האב או הבן מכרום ?

ב באופן הנ"ל, מה הדין אם מכר הבן את הנכסים, ומת הבן בחיי האב, ומדוע ?

ג כנס את יבמתו ונמצאת מעוברת מבעלה המת ולבסוף נתברר שהיה נפל, האם רשאי לקיימה ?

ד נשא את מעוברת חברו או מינקת חברו, האם צריך לגרשה ?

ה מתי ולד יוצא מכלל נפל לפטור את אמו מן החליצה ?

א מכר האב את הפירות [ששייר לעצמו עד שימות], הלוקח אוכל פירות עד שימות האב. מכר הבן את הנכסים בחיי אביו, אין ללוקח בגוף או בפירות עד שימות האב.

ב ר' יוחנן: הלוקח לא קנה את הנכסים אף לאחר מיתת האב. שקנין פירות שיש לאב בנכסים כקנין הגוף, ולכך מכירת הבן אינה תקפה כיון שמעולם לא זכה בנכסים.

ג ריש לקיש [וכן הלכה]: הלוקח קנה את הנכסים לאחר מיתת האב. שקנין פירות של האב לאו כקנין הגוף, ומכירת הבן תחול לאחר מות האב.

ג משנה: רשאי לקיימה, שהוברר למפרע שהיבמה היתה זקוקה ליבום. ר' אליעזר: קנסוהו להוציאה בגט, כיון שהכניס עצמו לספק איסור תורה של אשת אב. ר' מאיר: לרבא, דעתו כר' אליעזר. לאביי, יתכן שקנסו דוקא כשעובר על דברי חכמים.

ד חכמים: מגרשה, ואפילו הוא כהן. ואם הוא ישראל, מחזירה אחר כ"ד חדשי הנקה. ר' מאיר: מגרשה, ולא יחזירנה לעולם משום קנס שעבר על דברי חכמים. ר' אליעזר: לרבא, דעתו כר' מאיר. לאביי, יתכן שקנסו דוקא כשפגע באיסור תורה.

ה כלו לו חדשיו: אפילו תינוק בן יומו. ספק כלו לו חדשיו: לרשב"ג, שהה שלשים יום אינו נפל, לא שהה הריהו ספק נפל. לחכמים, מיד כשנולד נחשב ולד גמור.